

DOODSGEDACHTEN

Maak uw zaken in orde

Ook vandaag, de dag na Aswoensdag, maant de liturgie ons weer, aan de dood te denken: 'Maak uw zaken in orde, ge moet sterven...' (Ep.: Is. 38, 1). De Kerk wil ons met de gedachte aan de dood vertrouwd maken, opdat wij 'niet onvoorbereid worden weggerukt en het niet ervan komt dat wij, uitstel vragend om boete te kunnen doen, dit niet meer zullen kunnen krijgen'.

In het evangelie heeft Jezus ons weliswaar gesproken van de dood: 'Weest bereid, omdat de Mensenzoon komt op het uur waarop gij het niet verwacht'. Maar voor de waakzame christen, die het *estote parati* (Luk. 12, 40) in praktijk brengt, zal de dood niet onvoorzien zijn - hem zal de dood altijd gereed vinden, zoals die trouwe dienaars die hun meester verwachten, om als hij komt en klopt, terstond voor hem open te doen' (t.p. 35, 36).

Dan zullen wij niet jammeren en geen angst of vrees koesteren, want wie altijd in verwachting van de Heer geleefd heeft, schrikt er niet voor terug, voor Hem de deur te openen, wanneer Hij inderdaad komt, doch hij gaat Hem met blijdschap tegemoet, ontvangt Hem met vreugde en roept Hem spontaan zijn laatste *ecce venio* toe, 'ja, ik kom!' (Ps. 39, 8).

De dood is overigens wel de laatste, maar niet de enige komst van de Heer in het leven van de christen; er gaan vele andere komsten aan vooraf, die juist tot doel hebben die laatste komst voor te bereiden, opdat deze in de volste zin van het woord een komst in genade moge zijn. Van de dag van ons doopsel tot aan ons laatste levensuur, is er een opeenvolging van komsten, van bezoeken van de Heer; elk sacrament dat wij ontvangen, elke goede ingeving, elke vermeerdering van genade is een nieuw bezoek van God aan de ziel, waardoor Hij steeds meer bezit van ons neemt, en steeds inniger en dieper zijn verblijf in ons vestigt. Wie nimmer gearzeld heeft, zijn hart voor deze komsten van de Heer te openen, wie deze goddelijke bezoeken altijd met trouwe liefde heeft ontvangen, die heeft niets te vrezen wanneer de Heer voor de laatste maal bij hem komt. Als een liefdevolle uitnodiging zullen hem de woorden van Jezus in de oren klinken: 'Uitstekend, goede en trouwe dienaar... ga binnen in de vreugde van uw heer' (Mat. 25, 21).

Sterven uit liefde

Sprekend over die mensen die in liefde geheel met God verenigd zijn, zet Sint-Jan van het Kruis uiteen, dat hun dood meer door een aandrang van de goddelijke liefde wordt te weeg gebracht dan door natuurlijke oorzaken. 'Al sterven zij ook tijdens een ziekte of op hoge ouderdom, toch scheidt hun ziel zich van hun lichaam af door een aanval of ontmoeting in liefde, die verhevener, machtiger en krachtiger is dan alle voorafgaande, sterk genoeg om het lichamelijk omhulsel los te scheuren en de ziel, dat kostbaar kleinood, mee te nemen'. Dat is de zogenaamde 'liefdedood', een kostbare en zalige dood, een ontmoeting van de ziel met God als tussen bruid en bruidegom, een ontmoeting die de ziel onmiddellijk in de zalige aanschouwing binnen leidt.

Dat is de dood der heilige zielen die alleen door hun gevangenschap in het stoffelijk omhulsel verhinderd worden, God van aangezicht tot aangezicht te aanschouwen.

Men kan echter zeggen, dat er naast deze zeer verheven en zalige liefdedood nog een andere, meer bescheiden en nederiger vorm is, waar we allen naar kunnen streven, als we God en zijn heilige wil maar oprecht liefhebben. Zoals het wezen van de heiligheid erin bestaat, alles wat God wil met liefde te volbrengen, ook wanneer Hij ons zware offers en smartelijk verzaken oplegt, zo bestaat het wezen van een

heilig afsterven hierin, dat wij ons met liefde aan dat hoogste offer onderwerpen, door het van harte te aanvaarden als de laatste uiting van Gods wil met ons.

Hoe dieper en vollediger de overgave en de liefde is waarmee een ziel de dood aanaardt, met des te meer God is de volstreckte meester van ons leven; zoals wij moeten leven uit liefde tot Hem, ernaar strevend ons in alles met zijn heilige wil te verenigen, zodat deze in alles en in alle omstandigheden het hoogste richtsnoer van ons handelen is, zo moeten wij ook weten te sterven uit liefde tot Hem, de dood uit zijn hand aanvaarden op het tijdstip en in de omstandigheden die door Hem zijn vastgesteld.

‘Zolang we leven, leven wij voor de Heer’, roept Sint Paulus uit, ‘en sterven wij, dan sterven wij voor de Heer. Of we leven of sterven, de Heer behoren wij toe’ (Rom. 14, 8).

In leven en dood behoren wij aan God toe en, omdat wij van Hem zijn, hebben wij niets anders te verlangen dan te leven en te sterven volgens zijn heilige wil. Wie zich gedurende zijn gehele leven erop heeft toegelegd, met liefde Gods wil te volbrengen, mag er ten volle op vertrouwen dat de Heer hem de grote genade zal schenken, ook de dood met liefde te aanvaarden.

De monnik H.Silouan zegt: “wie de dood vreest, leeft nog in trots”.

De karmelietes H.Mariam Bawardy zegt: “wie bang is voor de dood, is nog werelds”.

De H.Joannes van het Kruis zegt: “De ziel verlangt de dood, omdat deze de voltooiing zal zijn van de liefde, waarnaar zij verlangt”. Maar ook: “De ziel verlangt naar de dood, naar haar Schepper, omdat dan de sluier, haar natuurlijk leven, waarin zij als in een net gevangen zit, onderdrukt en gehinderd in haar vrijheid uiteengescheurd wordt, *verlangend zich, ontbonden te zien en met Christus te zijn*” (Fil. 1:23).

Ik aanvaard de dood

‘Jezus, stervend aan het kruis, wees Gij mijn voorbeeld in het uur van mijn dood. Hoewel Gij de Schepper en hersteller van het leven zijt, hebt Gij u toch aan de dood willen onderwerpen, van ganser harte hebt Gij de dood aanvaard, om mijn zonden uit te boeten. Gij die niets met de dood hebt uit te staan, Gij, bron van leven en onsterfelijkheid, in welke en door welke alle schepselen het leven hebben, Gij hebt uzelf aan de dood willen uitleveren, om U aan mij gelijk te maken en mijn dood te heiligen.

‘Dood, wie zal u nu nog kunnen vrezen, nu de Schepper van het leven u in zich meedraagt; in Hem kunt gij immers niet dodelijk doch slechts levenwekkend zijn! Ik aanvaard u met liefde, ik vlij mij aan het Hart van mijn goddelijke Zaligmaker en daar ben ik er zeker van dat mijn goede Jezus uw bitterheid voor mij zoet zal maken en mij tegen uw gestrengheid in bescherming zal nemen.

‘Jezus, ik wil van nu af aan al mijn krachten inspannen om mij reeds bij voorbaat aan alle omstandigheden en aan alle pijn en smart van mijn dood te onderwerpen; reeds nu wil ik met een rustig gemoed de dood aanvaarden op de plaats, het tijdstip en de wijze die het U zal behagen vast te stellen.

Ik weet heel goed dat het voor mij noodzakelijk is te lijden en vermalen te worden tussen de tanden van tegenspoed en leed, ontbering en verlatenheid, smart en pijn, om een brood te worden dat waardig is te dienen voor uw hemels gastmaal, op de dag der verrijzenis. Ik weet heel goed dat de graankorrel geen aar kan voortbrengen wanneer hij niet onder de aarde tot ontbinding overgaat, en sterft, en daarom aanvaard ik van ganser harte de vernietiging door de dood, om een nieuwe mens te kunnen worden, niet sterfelijk meer noch aan bederf onderhevig, doch onsterfelijk en verheerlijkt’ (St.-Franciscus van Sales).

Bron: Van Hart tot Hart, 1962

Gabriel van de H.Maria Magdalena o.c.d.

De Mystieke werken van Joannes van het Kruis.

Niets mag je verbazen van Mariam Bawardy

Het leven van de H.Silouan

Uitg. Karmelgemeenschap.Bierbeek 2018